

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Petru URSACHE

judecători

Nadejda TOMA

Ghenadie NICOLAEV

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Chiosa Valentin Gheorghii, născut la 26.10.1986, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. N.M. Spătaru 21/1, ap.40-41.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Prima instanță: 13.03.2014 – 30.07.2014,*
- 2. Instanța de apel: 01.09.2014 – 18.11.2014,*
- 3. Instanța de recurs: 20.02.2015 – 08.04.2015.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 iulie 2014 Chiosa Valentin Gheorghii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Castraveț Alexandru a fost admisă și dispusă încasarea din contul inculpatului Chiosa Valentin în beneficiul părții vătămate Castraveț Alexandru prejudiciu material în sumă de 3824 lei și prejudiciul moral în sumă de 2500 lei.

2. Pentru a se pronunța astfel, instanța a stabilit că, la data de 06 octombrie 2013 aproximativ orele 22.00, Chiosa Valentin, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în curtea casei din str. I. Dumeniuc 26, mun. Chișinău, pe ascuns a sustras de pe acoperișul automobilului de model „Chevrolet” numerele de înmatriculare ale căruia

n-au fost stabilite de organul de urmărire penală, parcat fără supraveghere pe strada sus – indicată, o geantă de culoare neagră în care se afla un laptop de model „Asus UL 80 AG – WX 008V”, cu seria 9AN0AS686033449 și un cablu cu adaptor de alimentare, bunuri în sumă de 5300 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, inculpatul Chiosa Valentin a declarat apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea în privința sa a unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea apelului, inculpatul a indicat că prima instanță la pronunțarea sentinței:

- greșit a apreciat declarațiile depuse în ședința de judecată de către martorii Plop N., Chiosa A., Chiosa E., Chiosa L. și Stratienco E., care au explicat că inculpatul le-a comunicat că a găsit bunurile indicate și le-a luat cu scopul de a le restitui proprietarului, dar nu de a le însuși.

- nu a dat apreciere ordonanței Procuraturii sec. Ciocana mun. Chișinău din 29 noiembrie 2013, prin care Chiosa Valentin a fost scos de sub urmărire penală din motiv, că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, procesul penal fiind clasat.

- n-a ținut cont de faptul că laptopul nu a fost înstrăinat altor persoane terțe și nu au fost întreprinse măsuri de schimbare a adresei IP a acestuia.

Astfel inculpatul consideră, că în acțiunile sale lipsește unul din elementele constitutive al infracțiunii și anume latura subiectivă, deoarece nu a fost dovedită intenția inculpatului de a sustrage bunul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014 apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută fără modificări sentința instanței de fond.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, cercetând în acest sens următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Castraveț Alexandru;

- declarațiile martorilor: Plop N., Chiosa E., Chiosa A., Chiosa I., Stratienco I., Chiosa V;

- procesul verbal din 16 octombrie 2013 privind examinarea obiectului prin care a fost examinată înregistrarea video a momentului în care Chiosa Valentin a sustras de pe automobilul „Chevrolet” o geantă neagră în care se afla laptopul părții vătămate (f. d. 16);

- procesul verbal al percheziției la domiciliul cet. Chiosa Alexandru, întocmit la 27 noiembrie 2013 în cadrul căreia a fost ridicată o geantă de culoare neagră în care se aflau laptopul de model „Asus” și un încărcător (f. d. 27-28);

- procesul verbal din 28 noiembrie 2013 privind examinarea obiectului și anume laptopul de model Asus UL80AG-WX008V cu încărcător și geantă de culoare neagră (f. d. 29-31);

- corpurile delictive: laptopul de model Asus UL80AG-WX008V cu încărcător și geantă de culoare neagră și CD-ul cu înregistrările video.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, probele sus-menționate corect au fost puse de către prima instanță la baza hotărârii adoptate, deoarece acestea sunt pertinente, concludente, utile și veridice, și în ansamblu coroborează între ele, fiind corect apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală.

Instanța de apel de asemenea a considerat nefondată poziția inculpatului cu referire la faptul că instanța de fond nu a dat apreciere ordonanței din 29 noiembrie 2013, emise de Procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău, prin care s-a dispus scoaterea inculpatului Chiosa V. de sub urmărirea penală pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal cu clasarea procesului și a cauzei penale, deoarece potrivit încheierii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31 ianuarie 2014 (f. d. 62-64), în baza plângerii părții vătămate Castraveț Alexandru, această ordonanță și ordonanța procurorului ierarhic superior Demidov I., din 23 decembrie 2014 au fost declarate nule.

Cu referire la argumentele inculpatului că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele infracțiunii și anume nu a fost constatat scopul comiterii infracțiunii imputate, instanța de apel a menționat că, potrivit declarațiilor martorilor audiați, precum și a însăși inculpatului Chiosa V., ultimul nu a afișat nici-un anunț despre găsirea obiectelor, nu a lăsat niciun aviz despre aceasta pe automobilul pe care se afla laptopul, nu a înștiințat administrația blocului, magazinului din apropiere despre găsirea obiectelor. Astfel, s-a constatat că inculpatul nu a întreprins nici o acțiune reală întru identificarea proprietarului laptopului, ceea ce în opinia instanței de apel dovedește faptul, că inculpatul a sustras bunul, reținându-l fără a avea scopul de a-l restitui proprietarului.

6. La data de 19 ianuarie 2015, împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar inculpatul Chiosa Valentin, care invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin.(1) lit. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa, invocând că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, și anume că lipsește latura subiectivă, nefiind constatat scopul de însușire a bunului.

Recurentul insistă asupra faptului că bunul a fost găsit de către el și nu sustras, deoarece:

- laptopul a fost uitat pe parbrizul unui automobil străin marca "Chevrolet" n. î. A00425 AP de către partea vătămată, iar proprietarul autoturismului nu-i era cunoscut inculpatului;

- inculpatul n-a ascuns faptul că a găsit bunul, deoarece a relatat despre acest fapt mai multor persoane cu care s-a întâlnit pe stradă, ceea ce a fost confirmat în ședința de judecată prin declarațiile martorilor audiați;

- bunul găsit nu a fost înstrăinat de către inculpat altor persoane în scopul obținerii unui profit, și inculpatul nu a schimbat adresa IP a laptopului și a verificat dacă sunt careva anunțuri cu privire la pierderea laptopului.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. 1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia.

8. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Inculpatul în recursul declarat invocă drept temeiuri de casare prevederile art. 427 alin.(1), pct. 6) și 8) Cod procedură penală potrivit cărora *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel: 6) dacă instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal consideră necesar de menționat că, conform practicii judiciare stabilite *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

De asemenea Colegiul subliniază că potrivit sensului legii eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală și anume ca, stabilire eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor, care

le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, dar trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

De asemenea Colegiul penal menționează că, temeiul prevăzut de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Analizând argumentele expuse în recursul inculpatului și materialele cauzei, Colegiul constată că recurentul nu și-a motivat solicitările prin prisma temeiurilor de casare solicitate, insistând, de fapt, asupra unei alte aprecieri a probelor în speța examinată decât cea a instanțelor de judecată.

În acest sens Colegiul constată că criticele formulate în recurs au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora aceasta le-a dat apreciere motivându-și soluția corespunzător, argumentând și pe larg expunându-se (pct. 5 al prezentei decizii), referindu-se la toate motivele invocate în apel, inclusiv de către partea apărării, motivare pe care instanța de recurs și-a însușit-o pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că hotărîrea atacată a fost verificată și în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu s-au identificat și alte motive care să ducă la casarea acesteia.

Totodată, Colegiul atestă că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de aceea argumentele recursului nu pot fi considerate motive sub aspectul casării hotărîrii contestate, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către inculpat în recurs, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărîrii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi drept temei pentru reexaminarea cauzei, astfel constatându-se lipsa temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Analizînd decizia atacată, Colegiul constată că temeiurile invocate de către recurent, prevăzute în pct. 6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Chiosa Valentin** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la data de 14 mai 2015.

Președinte	(semnătura)	Petru URSACHE
Judecător	(semnătura)	Nadejda TOMA
Judecător	(semnătura)	Ghenadie NICOLAEV